

► 27 Mayo, 2018

Les motivacions de l'ex primer ministre francès

Manuel Valls i la batalla per Barcelona

L'èxit de la seva candidatura dependria de si es vota per conductes de trinxera o pensant en el futur

ANTÓN
Costas

Sigui quina sigui la seva decisió final, la sola notícia que **Manuel Valls**, català de naixement i ex primer ministre socialista de França, està valorant presentar-se a les eleccions a l'alcaldia de Barcelona ha canviat, al meu entendre, la naturalesa i significat polític d'aquesta elecció. Encara que no sigui capaç a hores d'ara de predir si el resultat serà aïllar Barcelona de la batalla populista en què està immersa la política catalana o, al contrari, cavar trinxeres noves i més profundes entre bàndols irreconciliables.

En tot cas, abans de veure el sentit d'aquesta influència, permetin-me un comentari personal sobre **Manuel Valls**. La meua impressió inicial quan vaig llegir la notícia va ser que possiblement es tractava només d'un divertiment ocasional d'un polític ara ociós al seu país de viatge per la seva terra d'origen. Però ara penso que no és així.

Fa uns dies vaig tenir l'oportunitat de compartir taula, estovalles i una llarga conversa amb ell al domicili d'un amic comú. Em va sorprendre la serietat amb què està analitzant la possibilitat de presentar la seva candidatura. Coneix les dificultats que tindria una persona com ell per aconseguir la majoria del consistori. Ja sigui la majoria absoluta (cosa realment difícil) o per poder ser la llista més votada, cosa que li donaria oportunitats

MARIA TITOS

per a posteriors suports. Sap que els altres candidats i candidates el presentaran com un paracaigudista deixat caure des del cel sobre la ciutat de Barcelona per alterar la batalla política en curs a Catalunya. Se'l presentarà com una persona sense contacte amb el dia a dia dels problemes de Barcelona, de la seva gent i dels seus barris. Com una espècie de *comissari francès* animat per unes elits burgeses preocupades per la seva pèrdua d'influència en els assumptes de la ciutat.

UN NOU fracàs polític, ara a Barcelona, podria acabar definitivament amb la seva carrera política. Encara que aquesta és una asserció que mai es pot dir d'un polític de raça i de carrer com ell. Sempre acabarà per trobar nous espais, ja sigui en la política francesa o en l'europea. Però, en qualsevol cas, en cas de presentar-se i no guanyar seria un episodi polític dolorós.

En aquestes circumstàncies, ¿quines són les motivacions que animen **Manuel Valls**? Descarto la

de l'ociositat, com ja he dit. També la pressió d'**Albert Rivera**, el líder de Ciutadans. De fet, les coses semblen que van passar en sentit contrari: **Rivera** va recollir al vol un comentari del mateix **Valls** per donar-li el seu suport.

Pel que he pogut percebre, les seves motivacions tenen a veure

Un nou fracàs polític podria acabar definitivament amb la seva carrera política

amb la seva condició de català d'origen i de ciutadà europeu. No se sent estranger a Catalunya. Parla un bon català i coneix bé la seva cultura. No crec que considerés en cap moment presentar-se per Madrid. Pensa que en la batalla de Barcelona es juguen moltes coses sobre el futur de la ciutat, de Catalunya, d'Espanya i d'Europa. I com a català i europeu vol implicar-se

en aquesta batalla. Però és possible que no compti amb tots els suports que ell espera. Especialment el de les classes burgeses barcelonines acomodades que en el passat immediat votaven el nacionalisme conservador i constitucional de **Jordi Pujol** i ara se senten políticament òrfenes. Però encara no s'han adonat que les coses han canviat. Que els populismes extrems ocupen ara l'espai polític. Populismes de dreta xenòfoba i d'esquerra radical que malgrat les seves diferències ideològiques no tenen cap inconvenient a formar aliances instrumentals per ocupar el poder. Com ho estem veient a Itàlia.

Probablement, l'èxit d'una candidatura com la de **Valls** dependrà de com votem els barcelonins. ¿Ens deixarem portar per conductes de bàndol i trinxera o prendrem decisions individuals pensant en Barcelona i en el seu futur? No soc capaç de discernir a hores d'ara quin serà el sentit final de la influència de **Valls** en el sentit del vot.

PERÒ, EN qualsevol cas, sigui quina sigui la decisió que prengui finalment d'aquí a un o dos mesos, amb la seva sola aparició en l'escena política ha definit el sentit profund de la batalla per Barcelona. Aquesta batalla anirà de muralles i trinxeres. Després d'aquell crit d'«a baix les muralles» enviat pels liberals progressistes barcelonins de mitjans del segle XIX, origen de la Barcelona contemporània, ara el risc és que el nou crit acabi sent el d'«amunt les muralles».

Catedràtic de Política Econòmica (UB).